

Bruxelles, den 20. juni 2023
(OR. en)

Interinstitutionel sag:
2023/0118(NLE)
2023/0019(NLE)
2023/0117(NLE)

9762/23
ADD 1

LIMITE

PECHE 207

NOTE

fra: Generalsekretariatet for Rådet
til: delegationerne

Vedr.: 1. Forslag til Rådets afgørelse om undertegnelse på Den Europæiske Unions vegne og om midlertidig anvendelse af en partnerskabsaftale om bæredygtigt fiskeri mellem Den Europæiske Union og Republikken Madagaskar og den tilhørende gennemførelsesprotokol (2023-2027)
– Vedtagelse
2. Forslag til Rådets afgørelse om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af en partnerskabsaftale om bæredygtigt fiskeri mellem Den Europæiske Union og Republikken Madagaskar og den tilhørende gennemførelsesprotokol (2023-2027)
– Principiel enighed
– Anmodning om Europa-Parlamentets godkendelse
3. Forslag til Rådets forordning om fordeling af fiskerimulighederne i henhold til protokollen om gennemførelse af partnerskabsaftalen om bæredygtigt fiskeri mellem Den Europæiske Union og Republikken Madagaskar
– Vedtagelse
– Erklæringer

Vedlagt følger til delegationerne erklæringer fra Kommissionen.

Erklæringer fra Kommissionen

Om Rådets afgørelse om indgåelse af en partnerskabsaftale om bæredygtigt fiskeri med Republikken Madagaskar og den tilhørende gennemførelsesprotokol (2023-2027) (erklæring til optagelse i protokollen for både Coreper og Rådet på vedtagelsestidspunktet)

Ved dom i forenede sager C-103/12 og C-165/12 (Europa-Parlamentet og Kommissionen mod Rådet) bekræftede Domstolen klart, at afgørelser, der vedrører indgåelsen af eksterne fiskeriaftaler, er fuldt ud omfattet af anvendelsesområdet for artikel 43, stk. 2, i TEUF (sammenholdt med den relevante procedure i artikel 218 i TEUF, dvs. artikel 218, stk. 6, litra a), nr. v), for afgørelser om indgåelse af aftalerne), og afviste holdningen om, at sådanne afgørelser kan være omfattet af anvendelsesområdet for artikel 43, stk. 3, i TEUF.

I forbindelse med afgørelsen om undertegnelse og midlertidig anvendelse og om indgåelse af partnerskabsaftalen om bæredygtigt fiskeri mellem Den Europæiske Union og Republikken Madagaskar og den tilhørende gennemførelsesprotokol (2023-2027) beklager Kommissionen Rådets ændring, der erstatter det materielle retsgrundlag i artikel 43, stk. 2, i TEUF med artikel 43 (uden henvisning til stykket).

Kommissionen modsætter sig ikke Rådets vedtagelse af ændringen med kvalificeret flertal, men forbeholder sig alle sine rettigheder i denne henseende.

Om Rådets afgørelse om undertegnelse og om midlertidig anvendelse af en partnerskabsaftale om bæredygtigt fiskeri med Republikken Madagaskar og den tilhørende gennemførelsesprotokol (2023-2027) (erklæringer til optagelse i protokollen for både Coreper og Rådet på vedtagelsestidspunktet)

Erklæring 1

Kommissionen finder, at afgørelsen om undertegnelse og midlertidig anvendelse af partnerskabsaftalen om bæredygtigt fiskeri og den tilhørende gennemførelsesprotokol bør henvise til den person, som forhandleren har udpeget som den person, der skal have beføjelse til at undertegne protokollen. De ændringer, i henhold til hvilke formanden for Rådet udpeger den person, der skal undertegne aftalen på Unionens vegne, er derfor ikke i overensstemmelse med traktaterne.

Repræsentation udadtil i forbindelse med indgåelsen af traktater, herunder undertegnelsen af en international aftale og den efterfølgende meddelelse om samtykke til at være bundet af den, henhører i overensstemmelse med artikel 17, stk. 1, i TEU under Kommissionens institutionelle beføjelser, med undtagelse af repræsentation udadtil, der udelukkende eller i overvejende grad henhører under Unionens fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, hvor det er den højtstående repræsentant, der repræsenterer Unionen udadtil, jf. artikel 27, stk. 2, i TEU. Når Kommissionen eller en anden aktør, der er udpeget af Rådet, medundertegner en international aftale på Unionens vegne, er det kun Kommissionens underskrift, der binder Unionen, uden at dette dog berører førnævnte undtagelse.

Domstolen har fremhævet, at EU-institutionernes faste praksis, som ikke er i overensstemmelse med EU-traktaterne, "ikke kan ændre reglerne i traktaterne, som institutionerne er forpligtede til at overholde" (sag C-687/15, Kommissionen mod Rådet, EU:C:2017:803, præmis 42).

Kommissionen modsætter sig ikke Rådets vedtagelse af ændringen med kvalificeret flertal, men forbeholder sig alle sine rettigheder i denne henseende.

Erklæring 2

Ved dom i forenede sager C-103/12 og C-165/12 (Europa-Parlamentet og Kommissionen mod Rådet) bekræftede Domstolen klart, at afgørelser, der vedrører indgåelse af eksterne fiskeriaftaler, er fuldt ud omfattet af anvendelsesområdet for artikel 43, stk. 2, i TEUF (sammenholdt med den relevante procedure i artikel 218 i TEUF, dvs. artikel 218, stk. 6, litra a), nr. v), for afgørelser om indgåelse af aftalerne), og afviste holdningen om, at sådanne afgørelser kan være omfattet af anvendelsesområdet for artikel 43, stk. 3, i TEUF.

I forbindelse med afgørelsen om undertegnelse og midlertidig anvendelse og om indgåelse af partnerskabsaftalen om bæredygtigt fiskeri mellem Den Europæiske Union og Republikken Madagaskar og den tilhørende gennemførelsesprotokol (2023-2027) beklager Kommissionen Rådets ændring, der erstatter det materielle retsgrundlag i artikel 43, stk. 2, i TEUF med artikel 43 (uden henvisning til stykket).

Kommissionen modsætter sig ikke Rådets vedtagelse af ændringen med kvalificeret flertal, men forbeholder sig alle sine rettigheder i denne henseende.